

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/434/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7802899844
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7802899844.20

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v právnej veci žalobcu: D. W., F.. XX. XX. XXXX, T. E., R. X, práv. zast. JUDr. Ján Mikulák, advokát so sídlom v Košiciach, Františkánska 5, proti žalovanému: D.. H. F., F.. XX. XX. XXXX, T. E., R. XXX, práv. zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, za účasti intervenienta: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., V.I.G., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalobca. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením uložil žalobcovi po rozhodnutí vo veci samej povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 9.521,54 Eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplata sumy 2.362.500,- Sk (78.420,63 Eur) s príslušenstvom, pričom súd rozsudkom zo 04. decembra 2013, č. k. 6C/434/2002-716, žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 7.023,26 Eur.

3. Na základe odvolania žalobcu a žalovaného Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. novembra 2015, č. k. 3Co/107/2014-794 rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný namietal nepriznanie náhrady trov za vyjadrenie k veci samej z 13. februára 2012 a zdôraznil, že súd opomenul skúmať, či pracovné povinnosti vykonáva doma, alebo v mieste sídla zamestnávateľa, keďže žalovaný ako sudca využíva povolenú prácu na doma a na pracovisku sa zdržiava len v čase, kedy pojednáva. Navyše, realizácia takých porád by nebola možná počas pracovnej doby, pretože sa musí venovať výkonu pracovnej činnosti a nie veciam osobnej povahy. Žalovaný, ani jeho právny zástupca, nedisponujú žiadnymi priestormi, ktoré by ponúkali dôstojné miesto a súkromie, kde je potrebné použiť technické zariadenia, prostriedky výpočtovej techniky, prípadne mať k dispozícii elektrický prúd (porada niekde v parku by nebola možná). Okrem nedostatku priestorového vybavenia, ďalším problémom bola okrem pracovnej zaneprázdnenosti žalovaného, aj vhodná doba na realizovanie porady, pretože právny zástupca žalovaného mal tiež svoje pracovné povinnosti, napr. sa musel zúčastňovať iných pojednávaní. Vykonanie porád v mieste bydliska žalovaného, podľa jeho názoru, bolo vhodné aj z toho dôvodu, že sa tu nachádzali všetky nosiče dát, spisy a informácie, ktoré bolo potrebné použiť k tomu, aby bol vo veci žalovaný úspešný.

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalobca a navrhol zmeniť rozhodnutie tak, že odvolací súd žiadnej zo strán sporu neprizná náhradu trov konania, alternatívne aby odvolací súd posúdil účelnosť priznaných trov konania a tieto nepriznal v uplatnenom rozsahu. Žalobca bol toho názoru, že konajúci súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal prihliadať aj na jeho finančnú situáciu. Žalobca nie je schopný a nie je v jeho možnostiach uhradiť súdom priznanú náhradu trov konania z dôvodu

slabých majetkových pomerov, na základe čoho aj bol oslobodený od súdnych poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného, podľa názoru žalobcu, mal súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. (účinný v čase podania odvolania). Podľa tohto ustanovenia, súd musí prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch účastníkov je napr. skutočnosť, že sa účastník, ktorý nemal úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa.

5. Uznesením 6C/434/2002-820 zo dňa 25. 04. 2016 rozhodol súd tak, že uložil povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 9.521,54 Eur. Súd zobral do úvahy účelnosť jednotlivých vynaložených úkonov, a to aj v intenciách rozhodnutia súdu druhej inštancie. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca, podľa názoru ktorého súd nedostatočne posúdil účelnosť priznaných trov, mal prihliadnuť na súčasné komunikačné možnosti a potrebu osobného stretnutia klienta s advokátom, ako aj nevyhnutnosť právneho zastúpenia žalovaného, ktorý je sudcom krajského súdu.

6. Súd druhej inštancie uznesením sp. zn.:11Co/434/2016 - 869 zo dňa 10. 05. 2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Pokiaľ išlo o prvú odvolaciu námietku žalobcu, ktorá spočívala v tvrdení o neúčelnosti trov konania žalovaného za právne zastupovanie, túto odvolaciu súd nepovažoval za dôvodnú. Konštatoval, že výšku i účelnosť priznaných trov v rozhodnutí, súd prvej inštancie riadne a správne odôvodnil. Súd prvej inštancie však pri rozhodovaní o trovách konania neskúmal, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť, zvlášť za situácie, že žalobcovi bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Úlohou súdu prvej inštancie bolo náležitým spôsobom zistiť osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery strán sporu, okolnosti podania žaloby a uplatňovania práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadniť dopad rozhodnutia o trovách konania na obe strany sporu z titulu práva na náhradu trov konania.

7. Súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, v súlade s účinným ust. § 257 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) zisťoval osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery strán sporu, okolnosti podania žaloby, postoje strán sporu v konaní účastníkov v konaní, ako aj zohľadnené dopady rozhodnutia o trovách

8. Pri rozhodovaní o trovách konania sa ako za podstatné kritérium priznania trov podľa ust. § 255 CSP uplatňuje zásada úspechu vo veci. Zásada úspechu vo veci znamená, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore.

9. Podľa ust. § 257 CSP môže súd výnimočne náhradu trov konania nepriznať, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa ust. § 257 CSP zákon vyžaduje vždy kumulatívne spojenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú zásadným dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania a použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. V zmysle ustálenej súdnej praxe (rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn.: 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012) nemožno ust. § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

11. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie, alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie uvedeného ustanovenia neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Treba teda konštatovať, že dôvody osobitného zreteľa možno zhrnúť nasledovne: neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu, nízky príjem.

12. K aplikácii ustanovenia § 257 môže dôjsť aj s aspektov sociálnych. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napr. skutočnosť, že strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne sa v takej závažnej, sociálnej, alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnuť aj na pomery druhej strany sporu. V tejto situácii, to znamená pri vyhodnocovaní sociálnych aspektov, treba však vždy mať na pamäti, že ide o sporové konanie, kde návrhovú povinnosť ako aj povinnosť dôkazu majú strany sporu. Z pohľadu uvedeného ustanovenia, ustanovenie slúži na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva, alebo právom chránené záujmy, nedostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil.

13. V súlade s uvedeným ustanovením a súdnou praxou, súd preskúmaval osobné, majetkové a zárobové pomery oboch strán sporu.

14. Žalobca sa vyjadril ku svojim pomerom písomne a zdokladovaním pomerov. Uviedol, že je zamestnancom v spoločnosti KAMIOR, s.r.o., Vranov nad Topľou od 21.09.2015, kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem za rok 2016 vo výške 344,31 Eur a za obdobie od 01.01.2017 do 01.09.2017 sumu vo výške 318,03 Eur. Manželka žalobcu je zamestnaná u spoločnosti RAINBOW ONE s.r.o. Michalovce a dosahovala priemerný čistý príjem za obdobie od januára 2016 do septembra 2017 vo výške 363,23 Eur. Iný príjem žalobca ani jeho manželka nemajú. Žalobca bol držiteľom oprávnenia na výkon činnosti - cestná nákladná doprava v období od 07.01.1994 do 07.09.2004, vnútroštátnej nákladnej cestnej dopravy v období od 22.09.2004 do 11.01.2013. V oblasti predmetu podnikania obchodnej činnosti mal oprávnenie od 08.10.1993 do 09.01.2016. Počas vykonávania podnikateľskej činnosti došlo k jej pozastaveniu od 01.01.2010 do 01.01.2013, a to na prevádzkovanie živnosti pre celý podnikateľský subjekt. Od 01.01.2010 nemá žiadny príjem z podnikateľskej činnosti. Spolu s manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX P. Ú. J., čo preukázal pripojeným výpisom z uvedeného listu vlastníctva. Žalobca s manželkou vlastní v zmysle uvedeného výpisu rodinný dom súp. č. XXXX, nachádzajúci sa na parcele č. XXX - zastavané plochy o nádvorí o výmere 498 m². Z výpisu z listu vlastníctva vyplynulo aj tvrdenie žalobcu, že na uvedených nehnuteľnostiach viaznu záložné a exekučné záložné práva. Podľa výpisu z Centrálného registra exekúcií je proti žalobcovi vedených 20 exekúcií, okrem uvedených exekúcií uhrádza žalobca pôžičky voči Č., I.J., SPP distribúcia, a.s. a voči Provident Financial s.r.o. Mesačné náklady žalobcu a jeho manželky predstavujú náklady spojené s bývaním, a to za platby za dodávky plynu vo výške 151,- Eur (nedoplatok za predchádzajúci rok predstavoval 522,- Eur), dodávku vody 25,- Eur, elektrickej energie 35,50 Eur, stravu asi 200,- Eur a podľa zvyšku splácajú jednotlivé exekúcie. Súčasne žalobca zotrvával na názore, že súd by mal prihliadnuť na jeho majetkové pomery, pretože nie je v jeho možnostiach uhradiť náhradu trov. Majetkovú sféru žalovaného na druhej strane nepriznanie náhrady trov konania nezasiahne tak citeľne, ako v prípade, že by mal trovy zaplatiť žalobca. Aj keď konajúce súdy konanie zamietli, podľa názoru žalobcu sa nejednalo o bezúspešné uplatnenie práva, keďže pri podaní žaloby vychádzal zo záverov súdov, od ktorých si nárok na náhradu škody voči žalovanému uplatňoval.

15. K písomnému odôvodneniu pomerov žalobca predložil LV č. XXXX P. Ú. J., s aktuálnym dátumom 30.11.2017, indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií, z ktorých vyplynulo, že voči žalobcovi ako povinnému sa vedú v registri exekúcie na Okresnom súde v Michalovciach pod č.k. 6Er/540/2011, EX792/2011; č.k. 17Er/149/2010, EX357/2010; č.k. 9Er/441/2004, EX2125/2004; č.k. 16Er/196/2015, EX49/2015; č.k. 14Er/681/2016, EX1866/16; č.k. 7Er/545/2010, EX3291/2010; č.k. 15Er/277/2014, EX1645/2014 a ďalšie exekučné konania vedené na Okresnom súde v Michalovciach, pričom celkový počet vedených exekúcií voči žalobcovi je 20. Ďalší záväzok preukazoval žalobca výpisom z účtu Č., I.J., za obdobie od 01.10.2017 do 31.10.2017, z ktorého vyplynulo, že konečný stav istiny je mínus 4.422,12Eur. Z pripojeného Dodatku č. 1 k Zmluvám o poskytnutie úveru: zo dňa 28.11.2008 vyplynulo, že žalobcovi a jeho manželke bol poskytnutý úver uvedenou bankou, ktorý sa zaviazali splácať v dojednaných mesačných splátkach vo výške 120,14 Eur od 15.09.2014. Ďalší úver zo dňa 29.03.2006 bol poskytnutý žalobcovi a jeho manželke, ktorý sa zaviazali splácať v dojednaných mesačných splátkach vo výške 367,92 Eur. Bolo pripojené oznámenie o začatí mimosúdneho vymáhania pohľadávky voči žalobcovi zo strany spoločnosti Provident Financial, s.r.o., kde výška pohľadávky predstavovala ku dňu 08.09.2016 sumu vo výške 1.211,93 Eur. Z pripojeného platobného rozkazu vydaného na Okresnom súde Michalovce č.k. 5C/202/2016-15 zo dňa 26.07.2016 vyplynulo, že žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi - SPP distribúcia a.s. sumu 1.595,- Eur s príslušenstvom. Žalobca pripojil aj potvrdenie o príjme zo závislej činnosti vystavenej spoločnosťou KAMIOR s.r.o., Vranov nad Topľou, z ktorého vyplynulo, že priemerný mesačný hrubý príjem za rok 2016 mal vo výške 405,- Eur a čistý príjem 344,31 Eur. Z čistého príjmu sa mu vykonávali prostredníctvom zamestnávateľa zrážky na exekúcie vo výške 117,- Eur.

16. Žalovaný reagoval rovnako písomne na výzvu. Ku svojim pomerom uviedol, že je ženatý, má tri deti, z toho dve sú dospelé a jedno nezaopatrené študujúce dieťa. Jeho jediným príjmom je príjem vyplývajúci z právnej úpravy podľa Zákona č. 385/2000 Z. z., ktorým sa okrem iného upravujú aj platové pomery sudcov. Majetkové pomery a príjmové pomery sú konkretizované v majetkovom priznaní sudcu za každý kalendárny rok, aj za dané obdobie a sú dostupné. Ku dňu podania vyjadrenia sa majetkové pomery žalovaného nezmenili. Uviedol, že žije v manželstve s E. E. F., ktorá pôsobila ako učiteľka, v súčasnosti ako prekladateľka, pričom jej príjem nedosahuje priemernú mzdu v hospodárstve, čo vyplýva z jej daňových priznaní. Rovnako majú spolu s manželkou záväzky z titulu hypotekárneho úveru v celkovej výške 34.852.90 Eur /ku dňu 01.11.2017/. Osobný účet má vedený v Q. T., I..J., pričom úspory, ktoré má k dispozícii, postačujú na krytie životných nákladov rodiny na obdobie 4 až 5 mesiacov, pričom pravidelné mesačné náklady sú spojené s bežnými životnými nákladmi, na bývanie, na zabezpečovanie bežných nákladov, ako aj nákladov súvisiacich so štúdiom syna. Z majetkového priznania žalovaného vyplynulo, že žalobca a jeho manželka majú v bezpodielovom spoluvlastníctve nehnuteľnosti, byt zakúpený v roku 2008, záhradu, ostatné plochy. Z majetkového priznania vyplynulo, že žalovaný nadobúdal postupne nehnuteľnosti, jednak kúpou, jednak dedením od roku 1992, z toho nehnuteľnosti, byt, chatu, záhradu a ostatné plochy, postupne od roku 1996 až do roku 2010. Celkový príjem sudcu za rok 2016 predstavoval 37.330,- Eur. Súčasne sú však v časti peňažných záväzkov vedené záväzky vo forme hypotekárnych úverov, a to v roku 2011 vo výške 30.000,- Eur a od roku 2010 do roku 2015 vo výške 59.600,- Eur.

17. Žalovaný zdôraznil v súvislosti s posudzovaním dôvodov pre použitie ust. § 257 CSP, že predovšetkým súd má rozhodovať na základe zásady úspešnosti a v prípade, že tak súd nerozhoduje, môže zvažovať len iný, mimoriadny spôsob rozhodnutia o trovách. Použitie ust. § 257 CSP podľa názoru žalovaného je možné len výnimočne, pričom však súd musí prihliadnuť k zvláštnostiam konkrétneho prípadu. Pokiaľ súd bude toho názoru, že je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym a osobným pomerom stranám sporu, poukázal na to, že žalobca bol dlho súkromným podnikateľom, ktorému nič nebránilo, aby pri šetrnom a predvídavom hospodárení si našetril financie, ktoré by mu umožnili znášať trovy konania v prípade neúspechu. Pokiaľ tak nekonal, v žiadnom prípade nie je možné preniesť zodpovednosť za jeho konanie na žalovaného, ktorý mal v konaní úspech. Takýto postup by okrem iného odporoval aj dobrým mravom. Prípud žalobcu nie je ničím výnimočný, a pokiaľ by sa táto výnimočnosť mala vidieť v jeho sociálnej situácii, žalovaný dal do pozornosti, že v tomto regióne je každý tretí človek nezamestnaný. Z hľadiska postoja sporových strán poukázal na to, že počas celého konania sa konzistentne a právne prijateľne bránil, kým žalobca, ktorý bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, sa snažil presadiť svoje bez ohľadu na skutkový a právny stav veci. Taký stav neumožňuje, aby bol znevýhodnený v konaní žalovaný ako úspešná strana konania.

18. Z konania vyplynulo, že žalobcovi bola poskytnutá bezplatná právna pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci. V zmysle Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: ÚS 118/2017-28, priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc, nie je ešte dôvodom na aplikáciu ust. § 257 CSP. Z ústavnoprávneho hľadiska je takýto výklad neakceptovateľný. Žalobca poukazuje na svoje nepriaznivé pomery, do ktorých sa dostal zrejme sám svojou podnikateľskou činnosťou a neuváženým čerpaním úverom, o čom svedčí množstvo exekúcií a ďalších preukázaných uplatňovaných pohľadávok. Pokiaľ súd hodnotil možnosť použitia ust. § 257 CSP, z hľadiska podielu oboch strán na vzniku a priebehu sporu je nutné uviesť, že žalobca svojím postupom v konaní sa podieľal na predlžovaní konania, pretože napriek právnenému zastúpeniu v inom konaní č.k. 9Cb/174/1998 vedenom na Okresnom súde Galanta, ktoré bolo podstatné pre predmetné konanie, nepostupoval s dostatočnou invekciou. Zdĺhavé dopĺňanie dokazovania sa podieľalo na navyšovaní trov na oboch stranách sporu. Žalobca bol právne zastúpený aj v konaní č.k. 9Cb/174//1998, avšak nepreukázal, že bola mu bola poskytnutá bezplatná právna pomoc, to znamená, že si v uvedenom konaní plátil trovy právneho zastúpenia sám. Čo však súd považuje za významné, je skutočnosť, že žalobca podnikal s vozidlom, za ktoré požadoval náhradu škody pre znemožnenie jeho riadneho užívania ešte 10 rokov, teda aj počas prebiehajúceho konania. Už z toho muselo byť zrejme žalobcovi, že preukázanie tejto skutočnosti bude viesť k jeho neúspechu v konaní. Napriek tomu neustále pokračoval v konaní. Podľa názoru súdu, žalobca si mal a mohol počas konania vytvoriť finančnú rezervu na krytie prípadných nákladov. V tom čase preukázateľne podnikal, a to až do roku 2016. Okrem toho súd má poznatky, že mu bola priznaná nemajetková ujma v sume 4.000,- Eur Ústavným súdom SR, ktorú zrejme opomenul spomenúť pri príjme.

19. Preskúmaním pomerov žalovaného bolo zistené, že žalovaný má stály príjem sudcu a spolu s manželkou disponujú nehnuteľnosťami ktoré nadobúdali od roku 1992. Sú tiež zaťažení hypotekárnym

úverom, v súčasnosti vo výške 37.330,- Eur, pričom znášajú aj ďalšie bežné náklady súvisiace so zabezpečením bežných potrieb domácnosti a tiež so štúdiom syna. Na nedôvodnosti žaloby žalovaný trval od počiatku, nezavinil teda predlžovanie konania a zvyšovanie nákladov konania. Svoje náklady počas konania znášal sám. Aj keď je žalovaný sudcom, zákon nevylučuje možnosť jeho zastúpenia právnym zástupcom, z toho dôvodu vynaložené náklady na právne zastúpenie nie je možné žalovanému uprieť.

20. Na základe preskúmania pomerov strán sporu a tiež ďalších kritérií pre aplikáciu ust. § 257 CSP, vyššie uvedených, súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod pre použitie ust. § 257 CSP a z toho dôvodu rozhodol o priznaní náhrady trov v rozsahu 100 % v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti uvedenému uzneseniu je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 357 písm. m/ CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.